

ת"פ 36737/11/10 - מדינת ישראל נגד ארי יוסי - אבטחה ושירותים בע"מ, יהודה ביטון

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 36737-11-10 מדינת ישראל נ' ארי יוסי - אבטחה ושירותים בע"מ ואח'
ת"פ 6722-12-10 מדינת ישראל נ' ושירותים בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט דניאל גולדברג

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. ארי יוסי - אבטחה ושירותים בע"מ
(בפירוק)
2. יהודה ביטון

הכרעת דין

1. בית הדין מחליט לזכות את הנאשמת 1 מהעבירות הבאות: העבירות שיוחסו לנאשמת 1 בת.פ. 36737-11-10 באישום השני ובאישום הראשון בהתייחס לעובד ישראל בהטא מולא. כמו גן בית הדין מחליט לזכות את הנאשמת 1 מהעבירות שיוחסו לה באישום השני בת.פ. 6722-12-10.

2. בשני ההליכים שבכותרת הוגשו נגד שני הנאשמים שבכותרת כתבי אישום, כמפורט להלן:

3. בתיק 36737-11-10 הואשמה הנאשמת 1, חברת ארי יוסי - אבטחה ושירותים בע"מ, בשלושה אישומים:

א. ביצוע עבירה של אי תשלום פדיון חופשה בניגוד לסעיף 28(א)(2) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, בכך שלא שילמה פדיון חופשה לשני עובדים - מר ישראל מולאו בהטא ומר ויאצ'סלב שור.

ב. ביצוע עבירה של העבדה בשעות נוספות בניגוד לסעיף 6 וסעיף 26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, בכך שהעבדה את העובד ישראל בהטא מולא שעות עבודה בניגוד לחוק בחודש 11/09, כדלהלן: 13 שעות ביום 23.11.09, 16 שעות ביום 24.11.09, 14 שעות ביום 25.11.09 ו-14 שעות ביום 26.11.09.

ג. ביצוע עבירה של אי תשלום גמול עבודה בשעות נוספות בניגוד לסעיף 16(א) וסעיף 26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, בכך שבחודש 9/09 העסיקה

את העובד ויאצ'סלב שור בשעות נוספות אך לא שילמה לו גמול עבודה בשעות נוספות.

4. הנאשם 2, שהיה מנהל בנאשמת 1, הואשם בתיק 36737-11-10 בהפרת חובותיו כמנהל לנקוט צעדים נאותים להבטיח שהנאשמת 1 תימנע מביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 29 לחוק חופשה שנתית (לעניין האישום הראשון) ובהתאם לסעיף 27 לחוק שעות עבודה ומנוחה (לעניין האישומים 2-3).

5. בתיק 6722-12-10 הואשמה הנאשמת 1 בשני אישומים, כדלהלן:

א. ביצוע עבירה של איסור העבדה בשעות נוספות בניגוד לסעיפים 3, 6 ו-26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, בכך שהעסיקה בין החודשים 12/09 עד 6/10 את העובד רומן גורביץ מעבר לשעות העבודה השבועיות המותרות, כמפורט בנספח לכתב האישום (פורטו 28 שבועות בהם נטען כי העובד הועסק בין 57.5 שעות שבועיות ל-83 שעות שבועיות).

ב. ביצוע עבירה של אי תשלום גמול עבודה בשעות נוספות בניגוד לסעיפים 16(א), 17(א) ו-26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, בכך שבכל אחד מהחודשים 1/09 עד 4/09 העסיקה את העובד רומן גורביץ בשעות נוספות אך לא שילמה לו גמול עבודה בשעות נוספות בהתאם לחוק, הכל כמפורט בנספח לכתב האישום.

6. הנאשם 2 הואשם בת.פ. 6722-12-10 בכך שכמנהל לא נקט אמצעים נאותים להבטיח שהנאשמת 1 לא תעבור את העבירות שביצעה.

7. בישיבת ההקראה הראשונה בת.פ. 36737-11-10 התייצב נציג המנהל המיוחד שמונה לנאשמת 1.

8. בישיבת הקראה מיום 8.11.12 הודיע הנאשם 2 כי ניתן נגדו צו פשיטת רגל, כי הוא סובל מדיכאון ואינו זוכר פרטים בנוגע לאישומים.

9. ביום 1.7.13 הודיע ב"כ המפרק של הנאשמת 1 כי אין בידי המפרק כל מידע ביחס לאישומים. ב"כ המפרק הודיע כי לא קיימים כספים בקופת הפירוק וביקש לבטל את האישומים.

10. בישיבת בית הדין מיום 6.2.14 ביקש ב"כ המאשימה להתלות את ההליכים נגד הנאשם 2 וההליכים הוטלו בהתאם לכך.

11. בהמשך ניתנה פעם נוספת הודעת המפרק של הנאשמת 1 כי אין בידיו להתייחס לאישומים, ועל כן התיק נקבע להוכחות כאשר למעשה הודעת המפרק כמוה ככפירה באישומים באופן שהיה על המאשימה להוכיח את כל העובדות שטענה להן בכתבי האישום.

12. המפרק התייצב לדין ההוכחות הראשון שהתקיים ביום 3.3.15. לדיוני ההוכחות הנוספים שהתקיימו בתיק לא התייצב המפרק. בעקבות זאת הנאשמת 1 הוזרה לפי סעיף 130(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, כי בית הדין ידון אותה שלא בפניה אם לא תתייצב.

13. לאחר שהסתיימה פרשת התביעה נמנעה הנאשמת 1 מהבאת ראיות כלשהן.

14. הנאשמת 1 לא הגישה סיכומים לאחר שהוגשו סיכומי המאשימה.

15. נעבור אם כן לדון בשאלה אם המאשימה הוכיחה את האישומים נגד הנאשמת 1 מעבר לספק סביר:

תיק 36737-11-10

16. האישום הראשון - אי תשלום פדיון חופשה לעובדים ישראל מולאו בהטא ויאצסלב שור: לגבי האישום בעניינו של העובד ישראל מולאו בית הדין קובע כי המאשימה לא הרימה את הנטל המוטל עליה שכן עובד זה לא התייצב לדיונים להם הוזמן ולא העיד (לדיון האחרון התייצב בטעות בבית הדין לעבודה בבאר שבע והמאשימה וויתרה על עדותו), ובניגוד לטענת המאשימה בסיכומיה, הסכמת ב"כ המפרק להגשת הודעות העדים לפני חוקר משרד התמ"ת מיום 30.11.10 לא הייתה לעניין קבילות העדויות אלא לעניין עובדת גבייתן בלבד, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 3.3.15. בהתאם לכך, גם אם הוכח כי במועד סיום עבודתו של העובד נותרו לו 2.11 ימי חופשה בלתי מנוצלים, לא הוכח כי הנאשמת 1 לא שילמה לעובד פדיון ימים אלה.

17. בהתאם לכך בית הדין מזכה את הנאשמת 1 מהעבירה שיוחסה לה בעניין אי תשלום פדיון חופשה לעובד ישראל בהטא מולאו.

18. בעניין העובד ויאצ'סלב שור בית הדין מחליט להרשיע את הנאשמת 1 באי תשלום פדיון חופשה: העובד אישר תוכן הודעות שנתן בעדותו בבית הדין. בין היתר, העד אישר כי סיים את עבודתו בנאשמת 1 בסוף חודש 11/09. הוצג תלוש שכר לחודש 12/09 בו נכלל תשלום של פדיון חופשה בסך 327.89 ₪ עבור 1.98 ימי חופשה. העד טען בהודעתו לחוקר וכן בעדותו שלא קיבל סכום זה. עדות זו לא נסתרה. לפיכך בעניינו של עובד זה הוכחה המאשימה את ביצוע העבירה של אי תשלום פדיון חופשה.

19. גם בעניין האישום השני, בית הדין מחליט לזכות את הנאשמת מאחר שאישום זה מתייחס להעבדת העד ישראל בהטא מולאו בשעות נוספות, אך העובד לא העיד לפני בית הדין.

20. בית הדין מחליט להרשיע את הנאשמת באישום השלישי - אי תשלום גמול עבודה בשעות נוספות לעובד ויאצ'סלב שור בחודש 9/09. העובד הגיש בחקירתו רשימה של שעות עבודה שכתבה אשתו. המסמך אינו קביל כהוכחה לתוכנו ללא עדותה של אשת העובד, ואולם העד העיד כי השעות הרשומות בו משקפות את שעות עבודתו - 240 שעות, מתוכן 36 שעות שב ו-21 שעות חג. גם אם נתונים אלה אינם מדויקים, הרי שבהתאם לתלוש השכר של העובד לחודש 9/09 הוא הועסק 183 שעות רגילות, 28 שעות שבת ו-29 שעות חג, ובסך הכל 240 שעות. לפיכך עדותו של העובד בדבר הסך הכולל של השעות נתמכת בתלוש השכר, גם אם לא החלוקה הפנימית שלהן. ואכן, עיון בתלוש מצביעה על כך שלא שולמו לעובד שעות נוספות כלל (להבדיל מגמול עבודה במנוחה השבועית ובחגים). בהתאם לכך, הוכחה העבירה שיוחסה לנאשמת 1 באישום השלישי.

ת.פ. 6722-12-10

21. בית הדין מחליט להרשיע את הנאשמת 1 בעבירה שיוחסה לה באישום הראשון - העסקת העובד רומן גורביץ בשעות נוספות שבועיות מעבר למותר לפי החוק. להלן נימוקינו:

22. בהתאם להיתר הכללי להעבדה בשעות נוספות שפורסם בילקוט הפרסומים 1977, התשל"ד, 533, מותר להעביד עובד ארבע שעות נוספות ליום ושתיים עשרה שעות נוספות לשבוע. בהתאם לכך, העסקה מעבר לכך הינה עבירה לפי סעיף 6 לחוק שעות עבודה ומנוחה.

23. טענות המאשימה להעסקתו של העובד רומן גורביץ מעבר ל-12 שעות עבודה שבועיות ב-28 השבועות שפורטו בנספח לכתב האישום, הוכחו באמצעות עדותו של מר גורביץ (כיום - ד"ר גורביץ) שאישר את נכונות דוחות הנוכחות שאשתו, שהיא מנהלת חשבונות, סייעה לו לערוך. לא היינו סומכים על עדות זו בלבד, שכן דוחות הנוכחות הערוכים אינם הראיה הטובה ביותר להוכחת שעות העבודה של העובד, שלא פירט בעדותו כיצד אשתו רשמה את הדוחות ועל יסוד מה, וכיצד נרשם מה שאשתו הסתמכה עליו. עם זאת, תלושי השכר של העובד תומכים במסקנה שהוא הועסק מספר רב של שעות חודשיות בחודשים הנזכרים בנספח לכתב האישום, ותומכים בטענות המאשימה בכתב האישום.

24. כך למשל, על יסוד טבלת הנוכחות שערכה אשת העובד גורביץ, הוא הועסק 72 שעות שבועיות בכל אחד מהשבועות המלאים בחודש 1/10, וכן 72 שעות בשבוע שבתחילת החודש שרק יומיים ממנו היו בחודש ינואר. עיון בתלושי השכר של העובד לחודש 1/10 מעלה ששולם לו שכר בעד עבודה ב-312 שעות באותו חודש, ויש בראיה זו כדי לתמוך בעדותו של העד. תוצאות דומות מתקבלות מהשוואת עדות העובד לתלושי השכר שלו בחודשים 12/09 ו-2/10 עד 6/10, לגביהם מתייחס אישום זה. תלושי השכר הם הראיה שמאשרת ומחזקת את עדות העובד בקשר להיקף שעות העבודה בהן הועסק, והתוצאה היא שהוא אמנם הועסק מעל ל-12 שעות עבודה שבועיות באותם 28 שבועות המפורטים בנספח לכתב האישום.

25. החלטתי לזכות את הנאשמת 1 מהאישום השני מאחר שראיות התביעה אינן כוללות את תלושי השכר של העובד רומן גורביץ לחודשים ינואר עד אפריל 2009 (התלושים של העובד הוגשו במסגרת מוצג מא/24 אך כלולים במוצג זה תלושים מחודשים אחרים, ולא מהחודשים שנוגעים לאישום השני). בהתאם לכך, לא הוכחו טענות המאשימה בדבר אי תשלום גמול עבודה בשעות נוספות בהתאם לחוק.

התוצאה

26. בת.פ. 36737-11-10 בית הדין מזכה את הנאשמת 1 מהעבירות המיוחסות לה לגבי העובד ישראל בהטא מולא באישום הראשון ובאישום השני. בית הדין מרשיע את הנאשמת 1 בעבירה של אי תשלום פדיון חופשה לפי סעיף 28(א)(2) לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, ביחס לעובד ויאצ'סלב שור, וכן בעבירה לפי סעיפים 6 ו-26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 של אי תשלום גמול עבודה בשעות נוספות לעובד ויאצ'סלב שור בחודש 9/09.

27. בת.פ. 6722-12-10 בית הדין מזכה את הנאשמת 1 מהעבירה שיוחסה לה באישום השני. בית הדין מרשיע את הנאשמת 1 בעבירה לפי סעיפים 6 ו-26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה של העסקה בשעות נוספות מעבר למותר של העובד רומן גורביץ.

28. התיק נקבע לטיעונים לעונש ליום 19.7.16 בשעה 9:00.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ו, 16 יוני 2016, במעמד הצדדים